

Wykład 11: Rekurencja.

dr inż. Andrzej Stafiniak

Wrocław 2024

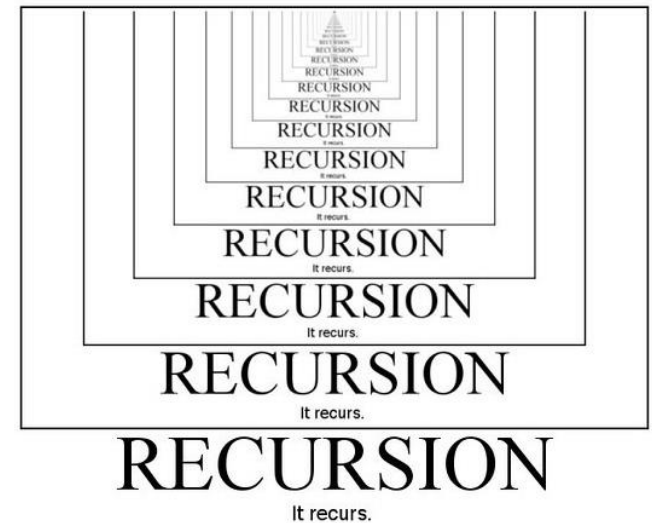
HR EXCELLENCE IN RESEARCH

Politechnika Wroclawska

Rekurencja

Rekurencją (rekursją, ang. recursion) nazywamy sytuację, kiedy funkcja wywołuje samą siebie.

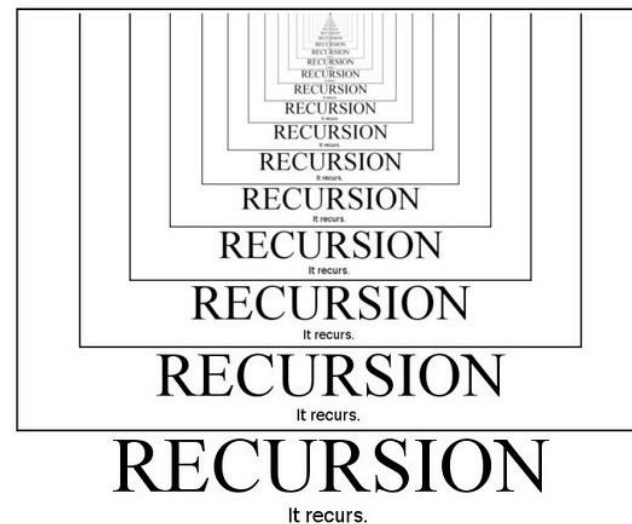
<https://algodaily.com/categories/recursion>

Rekurencja

Mechanizm **rekurencji** jest często wykorzystywany w inżynierii oprogramowania czy algorytmice, umożliwiając uproszczenie rozwiązania niektórych problemów.

Kiedy możemy zastosować **rekurencję** (dwa pytania):

- czy możemy rozwiązać postawiony problem przez jego podział na mniejsze „trywialne” problemy ?
- jeśli tak, to czy jesteśmy w stanie zrobić to regularnie?

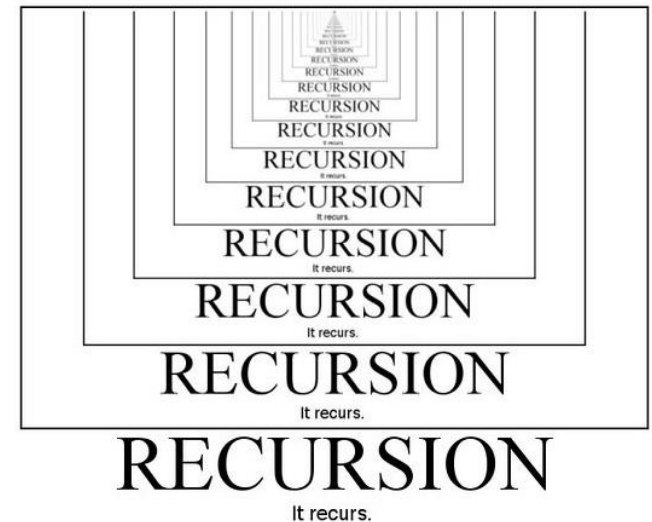
<https://algodaily.com/categories/recursion>

Rekurencja

Mechanizm **rekurencji** jest często wykorzystywany w inżynierii oprogramowania czy algorytmice, umożliwiając uproszczenie rozwiązania niektórych problemów.

Rekurencja -

- polega na ciągłym i regularnym dzieleniu postawionego problemu na mniejsze problemy, aż do uzyskania warunków „trywialności” czyli jednoznacznej odpowiedzi.

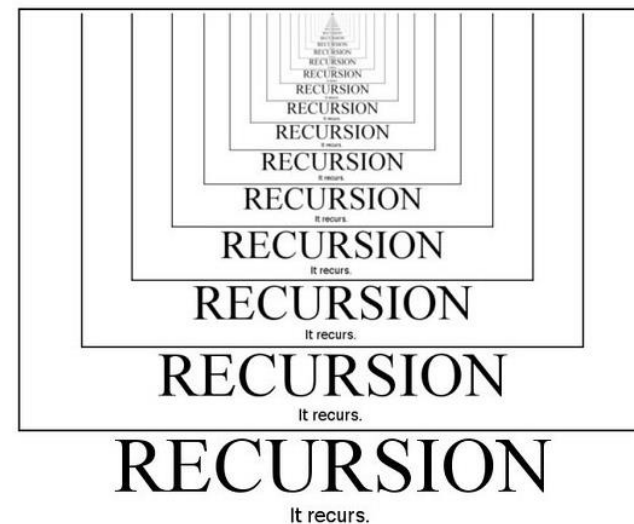

<https://algodaily.com/categories/recursion>

Rekurencja

Jednak zastosowanie rekurencji nie zawsze jest opłacalne:

- nie sprzyja czytelności kodu,
- wywołanie rekurencyjne funkcji są przeważnie wolniejsze od kolejnych obiegów pętli.

<https://algodaily.com/categories/recursion>

Rekurencja - prosty przykład

```
#include <stdio.h>

// prototyp funkcji
void odliczaj(int);

int main() {
    //wywołanie funkcji
    odliczaj(3);
    return 0;
}

void odliczaj(int n) {
    if(n > 0) {
        printf("Start za %d s\n", n);
        odliczaj(n-1);
    }
}
```

Podejście iteracyjne - odliczanie

```
#include <stdio.h>

// prototyp funkcji
void odliczaj(int);

int main() {
    //wywołanie funkcji
    odliczaj(3);
    return 0;
}

void odliczaj(int n) {
    while (n > 0) {
        printf("Start za %d s\n", n);
        --n;
    }
}
```

Rekurencja - prosty przykład

Suma kolejnych elementów

```
#include <stdio.h>

// prototyp funkcji
int sumEl(int);

int main() {
    //wywołanie funkcji
    sumEl(3);
    return 0;
}

int sumEl(int n) {
    if(n < 1)
        return 0;
    else
        return n + sumEl(n-1);
}
```

Silnia

```
#include <stdio.h>

// prototyp funkcji
int silnia(int);

int main() {
    //wywołanie funkcji
    silnia(5);
    return 0;
}

int silnia(int n) {
    if(n < 1)
        return 1;
    else
        return n * silnia(n-1);
}
```

Rekurencja - prosty przykład

Suma kolejnych elementów

```
#include <stdio.h>
```

```
// prototyp funkcji
```

```
int sumEl(int);
```

```
int main() {  
    //wywołanie funkcji  
    sumEl(3);  
    return 0;  
}
```

```
int sumEl(int n) {  
    if(n < 1)  
        return 0;  
    else  
        return n + sumEl(n-1);  
}
```

Wywołanie 1 • $n = 3$

Wywołanie 2 • $n = 2$

Wywołanie 3 • $n = 1$

Wywołanie 4 • $n = 0$

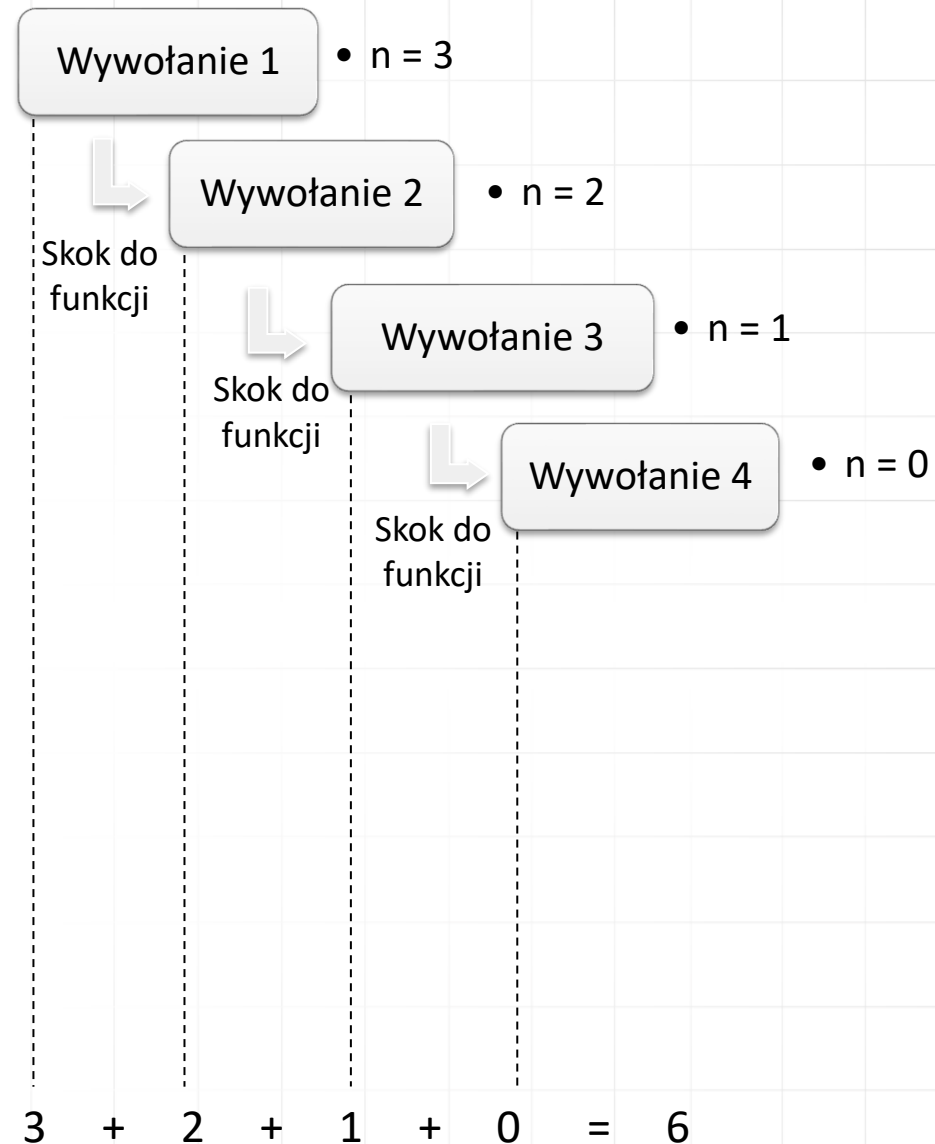
Rekurencja - prosty przykład

Skok do funkcji

`sumEl (3) ;`

- Funkcja `sumEl ()` wywołana z arg. 3 wywoła dodatkowo 3 swoje kopie (kolejno z arg. 2, 1 oraz 0)
- Przed skokiem do kodu funkcji, program zapamiętuje adres, pod który ma powrócić sterowanie po zakończeniu wywołania.

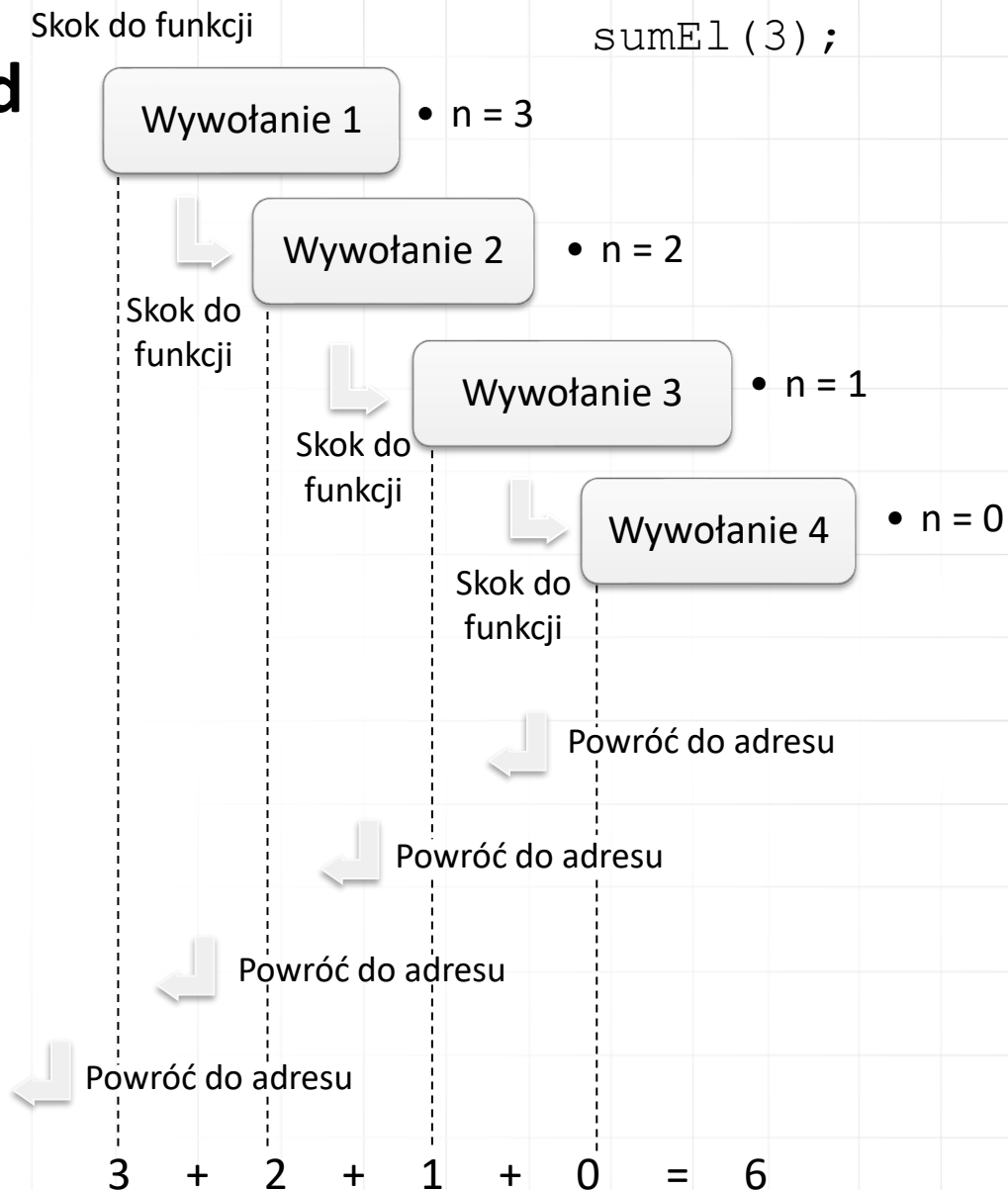
```
int sumEl (int n) {  
    if (n < 1)  
        return 0;  
    else  
        return n + sumEl (n-1);  
}
```


Rekurencja - prosty przykład

- Funkcja `sumEl()` wywołana z arg. 3 wywoła dodatkowo 3 swoje kopie (kolejno z arg. 2, 1 oraz 0)
- Przed skokiem do kodu funkcji, program zapamiętuje adres, pod który ma powrócić sterowanie po zakończeniu wywołania.
- **Adresy powrotu**, kopie kolejnych **argumentów wywołań funkcji** oraz ich **wartości zwracane** odkładane są na **stosie**.

```
int sumEl(int n) {  
    if (n < 1)  
        return 0;  
    else  
        return n + sumEl(n-1);  
}
```


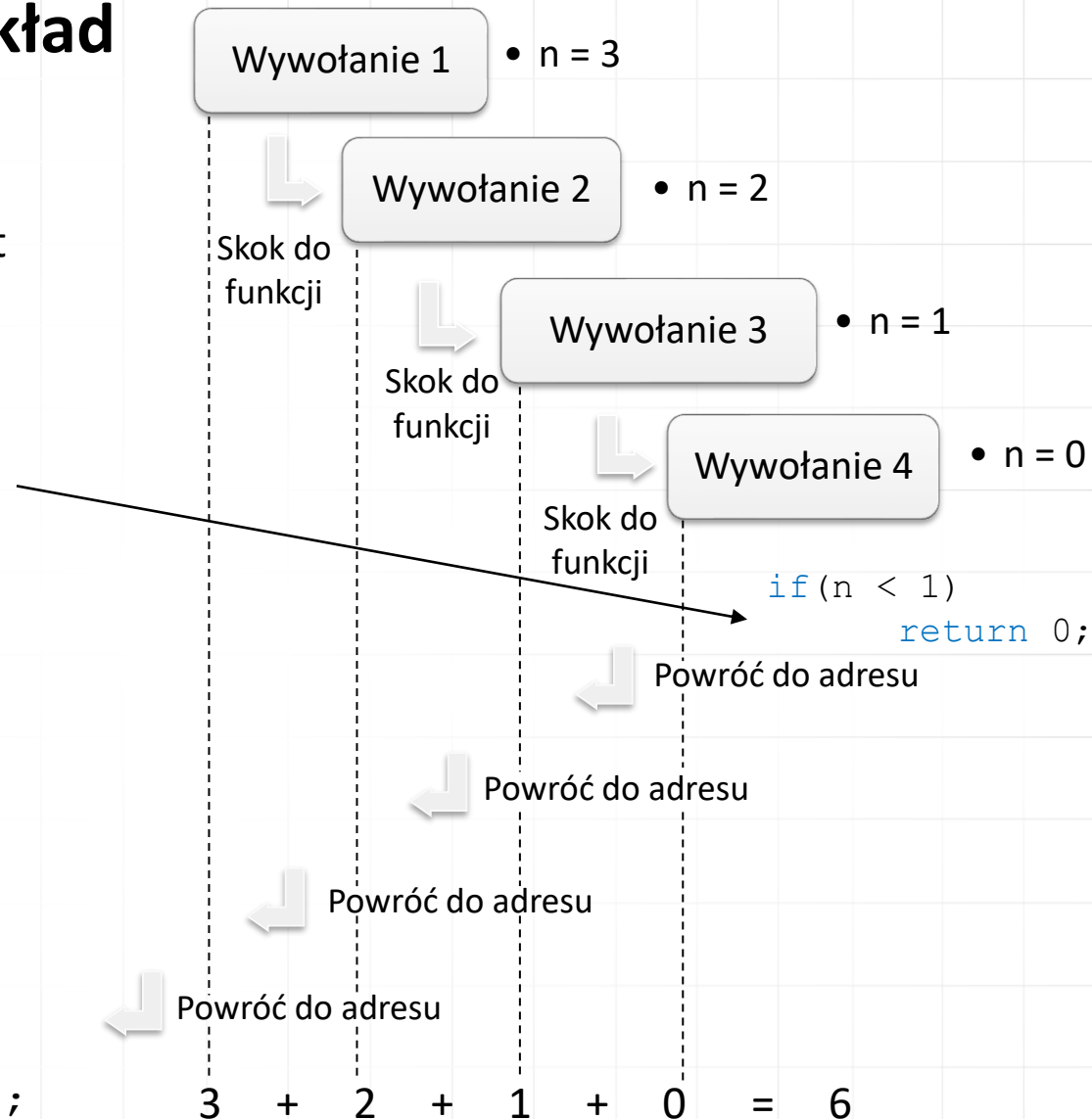
Rekurencja - prosty przykład

- Górnym ograniczeniem liczby rekurencyjnych wywołań funkcji jest rozmiar **stosu**.
- Bardzo ważne jest poprawne zdefiniowanie **warunku zakończenia rekurencji**.

```
int sumEl(int n) {  
    if(n < 1)  
        return 0;  
    else  
        return n + sumEl(n-1);  
}
```

Skok do funkcji

sumEl(3);

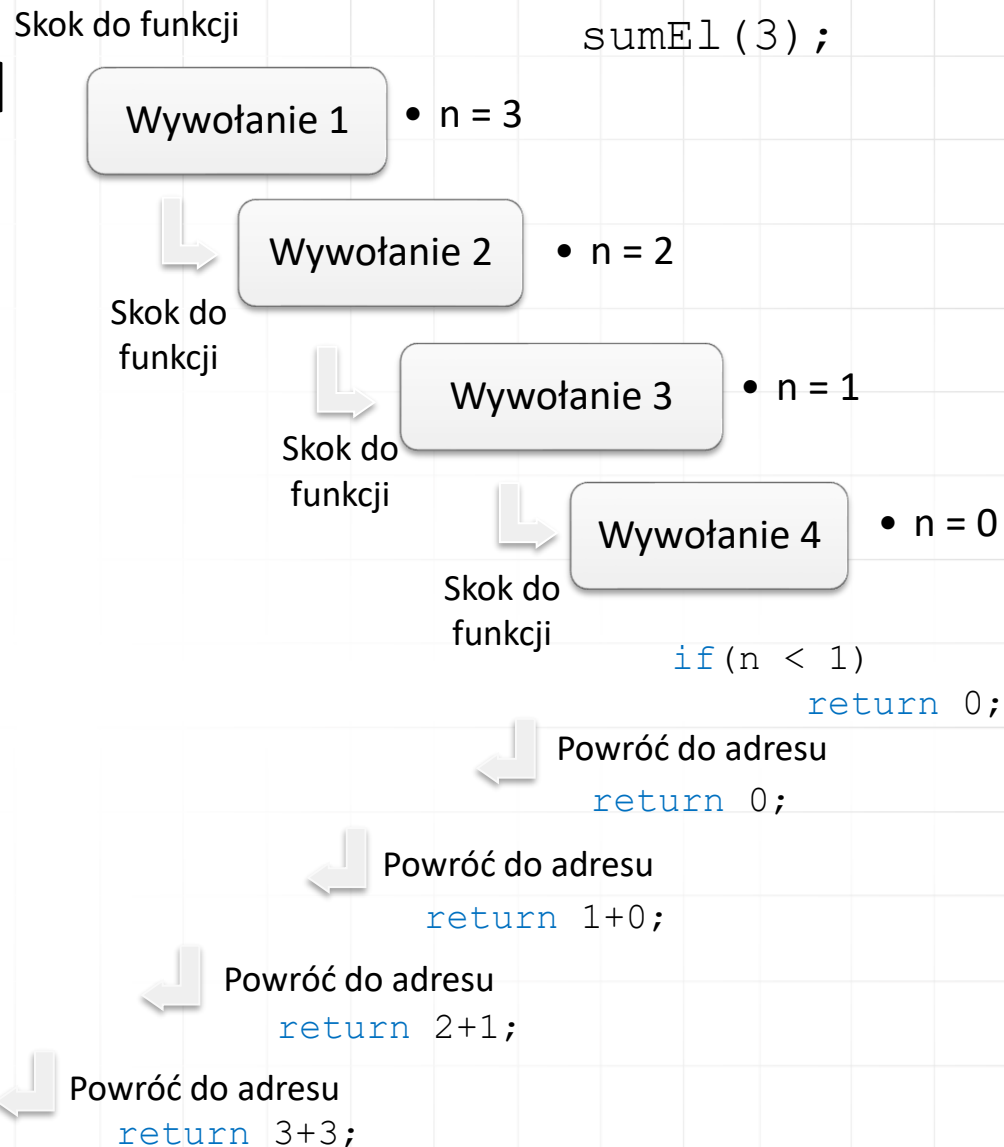

Rekurencja - prosty przykład

- Wartości zliczane będą od końca, czyli od ostatniego wywołania rekurencyjnego zakończonego jednoznacznym warunkiem.
- Ważny jest również powrót sterowania w miejsce zaraz po tym gdzie funkcja była wywołana, ponieważ funkcja wywołująca mogła jeszcze się nie zakończyć.

```
int sumEl(int n) {  
    if(n < 1)  
        return 0;  
    else  
        return n + sumEl(n-1);  
}
```

6

Rekurencja – powrót z wywołania

- Ważny jest również powrót sterowania w miejsce zaraz po tym gdzie funkcja była wywołana, ponieważ funkcja wywołująca mogła jeszcze się nie zakończyć.

```
#include <stdio.h>

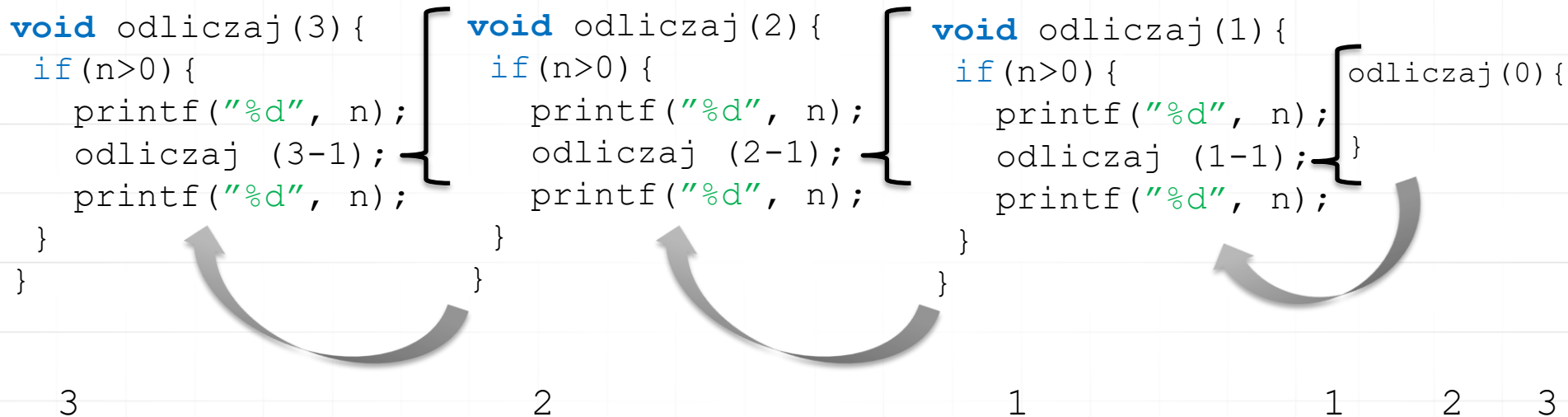
void odliczaj(int n)
{
    if (n > 0)
    {
        printf("Pozostalo do startu: %d sek\n", n);
        odliczaj(n-1);
        printf("Powrot nr %d\n", n);
        // ile razy zostanie wyświetlony?
    }
}

int main()
{
    odliczaj(5);
    return 0;
}
```

```
Pozostalo do startu: 5 sek
Pozostalo do startu: 4 sek
Pozostalo do startu: 3 sek
Pozostalo do startu: 2 sek
Pozostalo do startu: 1 sek
Powrot nr 1
Powrot nr 2
Powrot nr 3
Powrot nr 4
Powrot nr 5
```

Rekurencja – powrót z wywołania

- Ważny jest również powrót sterowania w miejsce zaraz po tym gdzie funkcja była wywołana, ponieważ funkcja wywołująca mogła jeszcze się nie zakończyć.

- Funkcja wywołująca zawsze czeka na zakończenie swoich funkcji potomnych. To oczekiwanie wiąże konieczność przechowywania w pamięci (w segmencie stos) danych związanych z ich obsługą.

Jakich danych ?

Rekurencja – powrót z wywołania

```
#include<iostream>
using namespace std;

void toBinary(int);

int main()
{
    int n;
    cout<<"Podaj liczbe calkowita dodatnia: ";
    cin>>n;
    cout<<"Jej postac binarna to: ";

    if(n==0)
        cout<<0;
    else
        toBinary(n);

    return 0;
}

void toBinary(int n){
    if(n==0)
        return;

    //zagniezdźamy wywołanie rekurencjne
    toBinary(n/2);

    //powroty
    cout<<n%2;
}
```

```
Podaj liczbe naturalna calkowita: 30
Jej postac binarna to: 11110
```

Rekurencja – powrót z wywołania

Pytanie z rozmów rekrutacyjnych:

W jaki sposób wyświetlić liczby od 1 do 100 nie używając pętli?

Rekurencja – powrót z wywołania

Pytanie z rozmów rekrutacyjnych:

W jaki sposób wyświetlić liczby od 1 do 100 nie używając pętli?

```
void odliczaj(int n) {  
    if (n > 1)  
        odliczaj(n-1);  
    printf("%d", n);  
}
```

Rekurencja - ciąg Fibonacciego

Zapis rekurencyjny

```
int fib(int n){  
    if(n < 2)  
        return n;  
    else  
        return fib(n-2) + fib(n-1);  
}
```


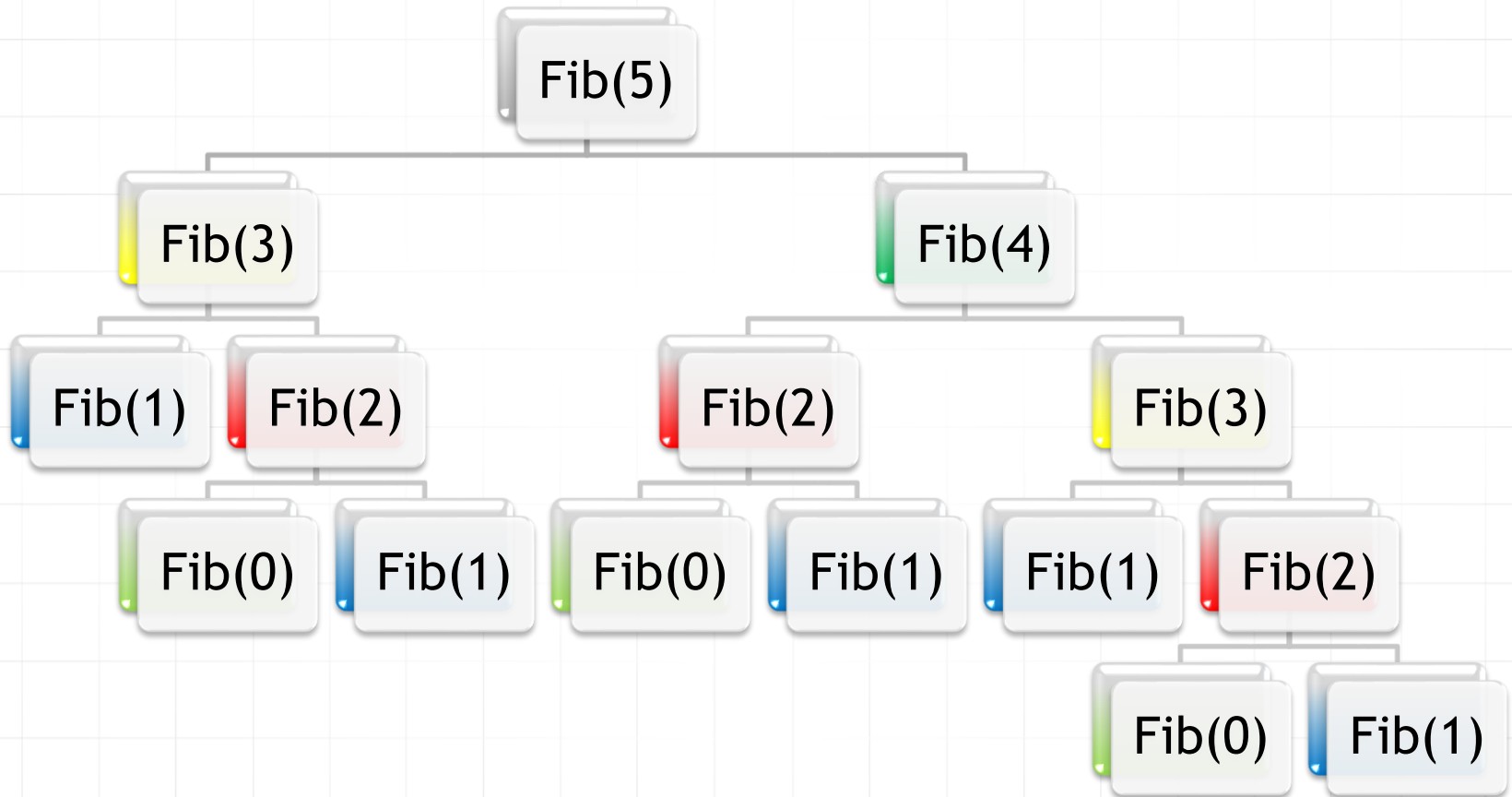
Krótki, szybki zapis, **ale !?**

Zapis iteracyjny

```
int fib(int n){  
    if(n < 2)  
        return n;  
    else{  
        int tmp;  
        int current = 1;  
        int last = 0;  
        for(i = 2, i <= n, i++){  
            tmp = current;  
            current = current + last;  
            last = tmp;  
        }  
        return current;  
    }  
}
```

Rekurencja - ciąg Fibonacciego

Ciąg Fibonacciego realizowany rekurencyjnie - analiza

Rekurencja - ciąg Fibonacciego

plik fib.cpp:

```
#include <iostream>
#include "fib.h"

unsigned long long fibonaccii(unsigned int n, long long *nnnPtr) {
    ++(*nnnPtr);
    if (n <= 1){
        return n;
    }
    else{
        return fibonaccii(n - 2, nnnPtr) + fibonaccii(n - 1, nnnPtr);
    }
}

unsigned long long fibonacciiI(unsigned int n, long long * mmmPtr) {

    unsigned long long oldValue=0, nValue=1;

    for(int i=0; i<=n; ++i){
        ++(*mmmPtr);
        if(i==0){
            nValue = 0;
        }
        else if(i==1) {
            nValue=1;
        }
        else {
            nValue = nValue + oldValue;
            oldValue = nValue - oldValue;
        }
    }
    return nValue ;
}
```

plik main.cpp:

```
#include <iostream>
#include <chrono>
#include "fib.h"

int main()
{
    long long nnn=0;
    long long mmm=0;
    long long * mmmPtr = &mmm;
    long long * nnnPtr = &nnn;
    unsigned long long fiBi;

    auto begin = std::chrono::high_resolution_clock::now();
    fiBi = fibonaccii(47, nnnPtr);
    auto end = std::chrono::high_resolution_clock::now();

    auto duration = std::chrono::duration_cast<std::chrono::microseconds>(end - begin).count();

    std::cout << "N-ty Fibonacci - rekurencyjnie : " << fiBi << " - liczba wywołań " << nnn
    << " - czas operacji " << duration << std::endl << std::endl;

    begin = std::chrono::high_resolution_clock::now();
    fiBi = fibonacciiI(47, mmmPtr);
    end = std::chrono::high_resolution_clock::now();

    duration = std::chrono::duration_cast<std::chrono::microseconds>(end - begin).count();

    std::cout << "N-ty Fibonacci - iteracyjnie : " << fiBi << " - liczba iteracji " << mmm
    << " - czas operacji " << duration << std::endl << std::endl;

    return 0;
}
```

N-ty Fibonacci - rekurencyjnie : 2971215073 - liczba wywołań 9615053951 - czas operacji 29644021

N-ty Fibonacci - iteracyjnie : 2971215073 - liczba iteracji 48 - czas operacji 0

Rekurencja vs iteracja

plik main.cpp:

```
#include <iostream>
#include <chrono>
#include "gcd.h"

int main()
{
    unsigned int k=0, l=0;
    unsigned int *ptrK=&k, *ptrL=&l;
    auto durationl=0, duration=0;
    auto beginl= std::chrono::high_resolution_clock::now ();
    auto endl= std::chrono::high_resolution_clock::now ();
    auto begin= std::chrono::high_resolution_clock::now ();
    auto end= std::chrono::high_resolution_clock::now ();

    for(int i=0; i<1000; ++i){
        beginl = std::chrono::high_resolution_clock::now ();
        iterGcd(111111, 11, ptrL);
        endl = std::chrono::high_resolution_clock::now ();

        durationl += std::chrono::duration_cast<std::chrono::microseconds> (endl - beginl).count();

        begin = std::chrono::high_resolution_clock::now ();
        recurGcd(111111, 11, ptrK);
        end = std::chrono::high_resolution_clock::now ();

        duration += std::chrono::duration_cast<std::chrono::microseconds>(end - begin).count();
    }

    std::cout << " iterGcd(111111, 11): " << iterGcd(111111, 11, ptrL) << std::endl;
    std::cout << " Function iterGcd executed in: " << (float)durationl/1000 << " us" <<
    " - Liczba iteracji - " << l/1000 << std::endl << std::endl;

    std::cout << " recurGcd(111111, 11): " << recurGcd(111111, 11, ptrK) << std::endl;
    std::cout << " Function recurGcd executed in: " << (float)duration/1000 << " us" <<
    " - Liczba wywołań - " << k/1000 << std::endl << std::endl;

    return 0;
}
```

```
#include "gcd.h"

long long recurGcd(long long x, long long y, unsigned int *k){
    ++(*k);
    if(x==y) return x;
    else if(x>y) return recurGcd(x-y, y, k);
    else return recurGcd(x, y-x, k);
}

long long iterGcd(long long x, long long y, unsigned int *l){
    do {
        ++(*l);
        if(x > y) {
            x = x - y;
        } else if (y > x) {
            y = y - x;
        }
    } while(x != y);
    return y;
}
```

```
iterGcd(111111, 11): 11
Function iterGcd executed in: 18.911 us - Liczba iteracji - 10110

recurGcd(111111, 11): 11
Function recurGcd executed in: 112.032 us - Liczba wywołań - 10111
```


Rekurencja ogonowa

Rekurencja ogonowa zachodzi wtedy gdy ostatnia operacja wykonywana przez funkcje jest operacją wywołania samej siebie lub zwrócenie ostatecznego wyniku.

Rekurencja ogonowa:

```
int funRecurTail(int x, int y=0) {  
    if (x==0)  
        return y;  
    else  
        return funRecurTail(x-1, x+y);  
}
```

Rekurencja ogólna:

```
int funRecur(int x) {  
    if (x==0)  
        return 0;  
    else  
        return x + funRecur(x-1);  
}
```

Rekurencja ogonowa

- Stosowana jest w celu zwiększenia wydajności algorytmów oraz zmniejszenia zajętości stosu przez adresy powrotu z funkcji.

Rekurencja ogonowa:

```
int funRecurTail(int x, int y=0) {  
    if (x==0)  
        return y;  
    else  
        return funRecurTail(x-1, x+y);  
}
```

Rekurencja ogólna:

```
int funRecur(int x) {  
    if (x==0)  
        return 0;  
    else  
        return x + funRecur(x-1);  
}
```

Podczas **rekurencji ogólnej** musimy pamiętać, aby odkładać adresy powrotu z funkcji na **sosie**, aby móc dokończyć wywołanie. W **przypadku rekurencji ogonowej**, podczas ostatniego wywołania rekurencyjnego, zwracamy ostateczny wynik i możemy powrócić do miejsca wywołania pierwotnego, pomijając powroty w łańcuchu wywołań rekurencyjnych.

Rekurencja ogonowa

➤ Porównanie dwóch algorytmów n-ty element ciągu Fibonacciego:

```
// rekurencja ogólna
unsigned long long fibRecur(unsigned int n, long long *nnnPtr) {
    ++(*nnnPtr);
    if (n <= 1)
        return n;
    else
        return fibRecur(n - 2, nnnPtr) + fibRecur(n - 1, nnnPtr);
}

// rekurencja ogonowa
unsigned long long fibRecurTail(unsigned int n, long long *lllPtr, unsigned long long a, unsigned long long b) {
    ++(*lllPtr);
    if (n == 0)
        return b;
    else
        return fibRecurTail(n - 1, lllPtr, a + b, a);
}
```

N-ty Fibonacci - rekurencyjnie : 2971215073 - liczba wywołań 9615053951 - czas operacji 30049790

N-ty Fibonacci - ogonowo rekurencyjnie : 2971215073 - liczba wywołań 48 - czas operacji 0